Apocalipsa 3:1-6

Sardes = cei care scapă, sau renovare. Sardes era o biserică care mărturisea credinţa, dar căreia îi lipsea viaţa. Era cunoscută ca o adunare creştină dar, în cea mai mare parte , nu făcea altceva decât să execute mecanic o rutină zilnică, dar viaţa spirituală abia mai pâlpâia. Domnul a chemat-o la un nou zel şi un nou efort de a întări puţinul care îi mai rămăsese pentru El, căci şi acesta dădea semne de moarte.

La această cetate nu se putea ajunge decât printr-o singură cale de acces. Şi ea, ca alte cetăţi, se credea invincibilă datorită acestui fapt. Ce ne laudă Satan cu punctele noastre forte, ca să ne poată ataca în punctele noastre slabe! Astfel se face că ostaşii acestei vechi cetăţi, când erau atacaţi, dormeau nepăsători. Să nu fim exageraţi în încrederea noastră în noi.

Prezentarea Domnului Isus: **''Cel ce *are* cele 7 duhuri ale Lui Dumnezeu''**! În Apoc.1.4 ni se spune despre cele 7 duhuri care stau înaintea scaunului Său de domnie. În Apoc. 4.5 cele 7 duhuri ne sunt descrise ca fiind 7 **lămpi** de foc, iar în 5.6 sunt prezentate ca 7 **ochi** care sunt cele 7 **duhuri** ale Lui Dumnezeu trimise în tot pământul. Cel ce are şi cele 7 stele - care sunt cele 7 Biserici. Efeseni 4.4 ne spune că există un singur Duh, dar numărul 7 arată desăvârşirea Duhului. 2 Cor.3.6: ''Duhul dă viaţă'', iar Biserica din Sardes exact de aceasta ducea lipsă. Toate programele din bisericile noastre dacă sunt doar de sorginte omenească, nu sunt decât un circ ieftin care vor încerca în zadar să învie un trup inert.

Biserica a fost născută când Duhul S-a coborât la Cincizecime, iar viaţa ei vine tot din Duhul. Când Duhul Lui Dumnezeu este întristat, Biserica începe să piardă din viaţă şi din putere. Când păcatul este mărturisit şi părăsit, când membrii bisericii se iartă unii pe alţii , îşi pun viaţa în rânduială cu Dumnezeu, atunci Duhul din nou va da viaţă acelei Biserici.

Christos de asemenea stăpâneşte şi peste cele 7 stele, adică îngerii, mesagerii Bisericilor. Apoc.1.20 şi se referă la păstori. Uneori este greşeala păstorului că Biserica moare, şi Domnul Bisericii apostrofează, mustră, disciplinează, sau chiar îndepărtează steaua, şi pune în loc pe alta.

''Ştiu faptele tale :''- se pare că este o referire la păstorul Bisericii. Spunându-i acest adevăr Domnul vrea să-l scoată din criză. Domnul Isus îi spune că este în Mâna Lui, şi atât timp cât suntem în Mâna Lui este speranţă să ne pocăim şi să lucrăm neprihănire.

Sf.Augustin :''dă-mi întâi, şi apoi cere-mi''!

''***Că*** îţi *merge* numele că trăieşti''. Parcă acest om avea o identitate falsă. Cine a lucrat în viaţa acestui om un nume fals? Probabil că glasul opiniei publice. Păstorul a primit laudele la început, după aceea a început să-i placă şi astfel a dat curs acestei plăceri, fără să îşi dea seama că identitatea lui, şi numele lui erau false. A început să fie atent doar la ce se spunea

despre el, la părerile oamenilor, şi nu şi-a dat seama că diavolul îi construia un scaun de ceară sub care pusese foc.

Împăratul **Saul** a păţit la fel.1 Sam 18:6-10 ...trăgea cu urechea la ce spunea poporul.

Ioan B.a trecut prin această încercare dar a rămas vertical.

Ioan 5.44:'' cum puteţi crede voi care umblaţi după slava pe care v-o daţi unii altora?

Matei 16.13 : '' cine zic oamenii că sunt Eu?'' – Cine a zis Tatăl că este El? 2 opinii.Pe care a luat-o El în considerare?

Dacă ne pecăm urechea la ce zice mulţimea, s-ar putea să cădem în capcane. În această capcană a căzut acest păstor – poporul i-a făcut un nume. Şi mai este încă o capcană:'' să te asculţi pe tine însuţi''. Prov.28.26 dar şi GBV 2001 Psalm 13.2. Pavel spune in 1 Cor.4.1- iată cum trebuie să fim priviţi noi...

Haman:'' Estera 6:6-9''-pe cine altul decât pe mine vrea să cinstească împăratul?

Psalm 139:23,24 – cercetează-mă Dumnezeule....la nivelul gândului,a lăuntrului meu, înainte de a le pune în practică.

Pentru noi a cui părere contează? Tu L-ai întrebat pe Domnul Isus despre tine? Se pare aici că Doctorul este mai interesat de sănătatea mea spirituală şi decât mine? 1Ioan 3.8b ,''Fiul Omului S-a arătat să nimicească lucrările diavolului din viaţa mea''.Oare eu sunt conştient de asta? Eu duc aceeaşi luptă?

<u>La ce moarte se referă</u>? La o moarte ca în Efeseni 2.1? Nu! Aici e vorba despre altceva. Era mort cu privire la ce spuneau oamenii despre el: lucruri umflate,pompoase care erau imagini false. Ce se spunea despre el nu era adevărat. Nu uitaţi cum era numit fostul preşedinte al României! Evrei 11.2-Avraam un om aproape mort - adică mort dar nu lipsit de viaţă, fără anumite capacităţi. De aceea îi şi spune:''veghează şi întăreşte care e pe moarte ..''. El era leşinat, muribund, o trestie frântă, dar nu ruptă.

''Adu-ţi aminte'' – şi tot ce urmează implică trezirea lui la realitate, renunţarea la numele lui imaginar format înainte şi apucarea Mâinii Domnului care îi dă şansa să se reabiliteze. Acest om, sub influenţa laudelor, moare încet dar sigur.

Nu găsim nici o laudă pentru Biserica din Sardes, cu excepţia câtorva nume. Nu este vreo problemă doctrinară care să trebuiască îndreptată. Ce mai este de mirare este faptul că nu se vorbeşte despre opoziţie sau persecuţie. Ar fi fost cu mult mai bine dacă Biserica ar fi trecut prin prigoană, persecuţii, pentru că atunci ar fi crescut frumos, şi ea ar fi fost vie. Dar la ei era reputaţie fără realitate, formă fără putere. Biserica se asemăna cu cetatea Sardes. Trăia din amintirile trecute dar ignorau starea prezentă. Chiar şi ceea ce aveau era pe moarte. De ce? Deoarece credincioşii se duseseră la culcare. De 2 ori în istoria ei acea cetate fusese cucerită, şi din aceleaşi motive - sentinelele, adică cei ce trebuiau să vegheze, erau

foarte încrezători în ei, şi asta i-a făcut să adoarmă. După aceea a fost uşor pentru duşman să intre.

Biserica din Sardes nu avea o campanie agresivă de vestire a Evangheliei, de mărturisire în oraş. De aceea nu erau persecutaţi, pentru că nu exista o invazie în teritoriul inamic. Lipsa de probleme poate însemna lipsa de viaţă. Cei nemântuiţi din Sardes vedeau o Biserică respectabilă, dar care nu era nici periculoasă, dar nici dezirabilă. Ei erau oameni decenţi cu o mărturie şi o slujire pe moarte . De aceea primul, sau primii de care se ocupă Cuvântul sunt santinelele. Santinelele dormeau. Romani 13.11. Primul lucru de dorit este deşteptarea conştiinţei. Când un organism este viu, există creştere, greşelile se îndreaptă, ce este stricat se repară, există reproducere, şi este putere. Dacă aceste elemente lipsesc într-o Biserică, atunci Biserica este ori pe moarte, ori este chiar moartă.

Domnul îi avertizează pe sfinţii din Efes în 2.5 că le va lua sfeşnicul din locul lui dacă nu se pocăiesc, îi avertizează pe cei din Pergam în 2.16 că se va războ cu ei cu Sabia Gurii Lui. Dacă cei din Sardes nu se pocăiesc, dacă nu veghează va veni ca un hoţ, când se aşteaptă ei mai puţin, iar asta se face atunci şi acolo. Ştiţi mă gândeam zilele astea, cum dorim, să ne pocăiască Domnul, sau să ne pocăim noi?

Totuşi o rămăşiţă de credincioşi dedicaţi exista chiar şi într-o biserică pe moarte. Creştinii din Sardes aveau credinţă dar ea era o Biserică slabă, debilă. Veghează şi întăreşte ce rămâne. Cu ce ai mai rămas ridică-te, revino-ţi. V.3 – formula resuscitării?

V.4. ***Ai*** în Sardes – câteva nume-dar aceste nume sunt numite de Domnul şi nu de oameni. Numele acestea îi slujesc ca exemplu de îndreptare. Nu ne spune textul cum se înţelegeau aceşti oameni cu păastorul lor dar sunt sigur că erau mai mereu în litigiu cu el.

Ce era diferit la cei câţiva? Ei nu şi-au mânjit hainele. Apoc.3.4. Există unele informaţii din antichitate în care se spune că închinătorilor la idoli nu li se permitea să se închine având hainele murdare. Credinţa produce viaţă şi fapte.

<u>V.4.Hainele</u>: Apoc.22.14.Aceste nume nu îşi mânjesc hainele de acum. Ei vor umbla cu Mine, îmbrăcaţi în alb, fiindcă sunt vrednici.Matei 17:2 (de o albeaţă ca lumina..) Ceilalţi nu umblau cu Domnul, ci doar vorbeau despre asta, înşelându-se singuri. De aceea este nevoie de intervenţie divină. 2 Cor.5:1-10. Nu lăsa pe oameni să te îmbrace în haine albe, ci întreabă-L pe Domnul cum să ai hainele albe, lasă-L pe El să te îmbrace.

<u>Cartea vieţii!</u>

Psalm 69.28 – psalmistul sugerează că toţi sunt scrişi într-o carte, iar Apoc.13.8 şi 17.8 – spune că numele lor sunt scrise în cartea vieţii de la întemeierea lumii , înainte ca noi să fi făcut ceva bun sau rău, ci suntem mântuiţi prin Harul Lui Dumnezeu. Efeseni 1:4 . În Luca 10.20 se spune că numele noastre sunt scrise în ceruri. În greacă apare timpul trecut:’’ au fost scrise în ceruri şi nu vor fi şterse’’. Dumnezeu nu vrea să şteargă pe nimeni din cartea

vieţii. Dacă aşa stau lucrurile atunci, toţi sunt scrişi în cartea vieţii Mielului,(Apoc.21.27), iar la moarte, cei care nu au vrut să se pocăiască vor fi şterşi. Astfel se face că în Apoc.20:12-15,se face referire la o singură carte a vieţii. Interesant că şi Moise vorbeşte de această carte!!! Exod 23.23.

Această rămăşiţă are datoria să-i trezească şi pe ceilalţi, să-i încurajeze să se ridice şi să fie curaţi, sfinţiţi, desăvârşiţi, veghetori, biruitori. Filipeni 4:10 ''Pot totul prin Hristos care mă întăreşte''!

În cer Domnul Isus nu se va ruşina de noi, ci ne va mărturisi numele nostru, dar nu cel dat de oameni, înaintea Tatălui şi a sfinţilor îngeri.

V.6 O cerinţă pentru toate Bisericile - urechi de auzit.

Concluzie:

Oare cum arată o Biserică,sau un credincios, implicat până peste cap în activităţi bisericeşti, dar fără Hristos?!

Cum este să fii preocupat doar de forme decât de viaţă, când se iubeşte mai mult organizarea, decât pe Hristos, când este preocupare mai mult de lucrurile materiale decât de cele spirituale?

Întăreşte şi veghează ceea ce ai bun în Biserică,adu-ţi aminte de adevărul primit şi auzit la început. Dacă nu veghezi voi veni ca un hoţ – şi aici şi mai târziu.

Haina albă: este expresia trăirii, a slujirii, a unui cuget curăţit de sângele Lui Christos.Este neprihănirea sfinţilor.Haina albă reprezintă sărbătoare, victorie, puritate, stare cerească,vrednicie.

Faptele sfinţilor sunt judecate şi analizate înaintea Lui Dumnezeu.Nu am găsit faptele tale desăvârşite înaintea Dumnezeului Meu.